

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

לפני כבוד סגן הנשיא חגי ברנר

המבקשת

פארק הקרח אילת בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד איתמר כץ ועוה"ד עמי צייגר

נגד

המשיבים

1. בבילון פארק ישראל בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד תמיר דהן ועוה"ד גפן פרידמן

2. לשכת עורכי הדין בישראל/ועד מחוז תל-אביב

ליאור שפירא, עו"ד, יו"ר ועד המחוז

ע"י ב"כ עוה"ד מירית שלו ועוה"ד אליה בר

3. מיכאל וקנין, עו"ד

ע"י ב"כ עוה"ד נמרוד סביל

החלטה

בעניין בקשה דחופה לצו מניעה זמני מיום 3.6.2024

מבוא

1. לפניי בקשה לצו מניעה זמני אשר אוסר על המשיב 3 לשמש כבורר בקשר עם מחלוקות שהתגלעו בין המבקשת, פארק הקרח אילת בע"מ (להלן: "פארק הקרח") לבין המשיבה 1, בבילון פארק ישראל בע"מ (להלן: "בבילון").
2. פארק הקרח היא בעלת הזכויות במרכז למסחר ולאטרקציות תיירותיות המכונה "אייס מול הים" באילת (להלן: "הקניון").
3. בבילון היא חברה אשר שכרה מפארק הקרח שטחים מסויימים בקניון לצורך הפעלת מתקני שעשועים שונים, לפי חוזה שכירות מיום 28.2.2011 (להלן: "חוזה השכירות" או "החוזה"). יצויין כי בבילון היא חליפתה של השוכרת המקורית לפי חוזה השכירות, מכוחה של המחאת זכויות וחובות מיום 17.2.2020.
4. בין פארק הקרח לבין בבילון נתגלעו סכסוכים שונים, וכל צד מאשים את רעהו בהפרות רבות של חוזה השכירות.
5. ביום 29.6.2023 הודיעה פארק הקרח לבבילון על רצונה להעביר את הסכסוכים שבין השתיים לדיון בפני בורר. בין הצדדים הוחלפו מכתבים שונים, אך בורר לא מונה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

6. הסכסוך בין הצדדים הלך והחריף. ביום 23.2.2024 הודיעה פארק הקרח לבבילון כי בכוונתה לסיים את יחסי השכירות ביחס לחלק ממתקניה של בבילון. בעקבות כך נוהל דין ודברים בין באי כח הצדדים שלא הבשיל להסכמות של ממש.

7. ביום 7.5.2024 הודיע המשיב 2, יו"ר ועד מחוז תל אביב של לשכת עורכי הדין (להלן: "יו"ר ועד המחוז"), לפארק הקרח, כי החליט למנות בורר לשם הכרעה בסכסוך בין הצדדים. בדרך זו נודע לפארק הקרח לראשונה אודות פנייתה של בבילון ליו"ר ועד המחוז לצורך מינוי בורר. פארק הקרח טענה שאין מקום למנות בורר ודרשה לבטל את המינוי, אך דרישתה לא נענתה. כעבור זמן קצר הודיע הבורר שמונה כי הוא איננו יכול לקבל על עצמו את המינוי. בעקבות כך החליט יו"ר ועד המחוז למנות את המשיב 3 לתפקיד הבורר. זה האחרון קיבל על עצמו את המינוי ואף קבע דיון מקדמי בפניו.

8. מכאן הבקשה שלפניי.

9. ביום 3.6.2024 ניתן צו מניעה ארעי כמבוקש על ידי פארק הקרח, אשר הותנה בהפקדת התחייבות עצמית וכן בהפקדת ערובה כספית בסך 30,000 ₪, במזומן או בערבות בנקאית. בנוסף, נקבע דיון במעמד הצדדים לאחר הגשת תשובה לבקשה.

טענותיה של פארק הקרח

10. פארק הקרח טוענת כי הצדדים לחוזה השכירות קבעו באופן ברור ומפורש, בסעיף 29.3 לחוזה, מנגנון בענין מינוי בורר, שעיקרו קביעת פרק זמן מוגבל ומוגדר מראש כדי להגיע להסכמה אודות זהותו של הבורר. ככל שלא תושג הסכמה כזו תוך 14 יום, יש לפנות תוך 21 יום נוספים ליו"ר ועד המחוז כדי שימנה בורר. אם לא נעשתה פניה כזו, ייחשב הדבר לויתור של הצדדים על זכותם לברר את המחלוקות באמצעות בורר.

11. במקרה דנן, הצורך במינוי בורר נולד עוד ביום 29.6.2023 אך בורר כאמור לא מונה וגם לא נעשתה פניה אל יו"ר ועד המחוז בתוך פרק הזמן הקבוע בחוזה השכירות, אלא רק בחודש מאי 2024. מכאן שיש לראות את בבילון כמי שויתרה על הזכות לדרוש מינוי בורר. ממילא לא היה מקום למנות בורר במקרה דנן.

12. פארק הקרח טוענת כי מאזן הנוחות נוטה לטובתה שכן אם לא יינתן צו מניעה זמני ובסופו של יום יוחלט כי לא היה מקום למינוי בורר, הרי שנוהל הליך סרק בפני בורר תוך חשיפתה לסיכון הכרוך באי התייצבות לבוררות.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

טענותיה של בבילון

13. בבילון טוענת כי הסעיף בחוזה השכירות החל בעניינה הוא בכלל ס' 29.2 לחוזה, ולא סעיף 29.3, ולכן מגבלת הזמנים הקבועה בסעיף 29.3 לחוזה השכירות אינה חלה עליה. בנוסף, נוכח העובדה שסעיף 29.2 לחוזה השכירות כופה על בבילון לנהל הליך של בוררות לשם בירור טענותיה, הרי שחסימת דרכה לפנות להליך כזה פירושה המעשי הוא שלא יהיה גורם שיהיה מוסמך להכריע בטענותיה, שהרי נאסר עליה להגיש תביעה בבית המשפט. זוהי תוצאה שאינה מתקבלת על הדעת.

14. בבילון מוסיפה וטוענת כי דין הבקשה להידחות משום שהסעד הזמני חופף את הסעד המבוקש בהליך העיקרי. בנוסף, דין הבקשה להיות מסולקת על הסף בשל חוסר תום לב חמור מצידה של פארק הקרח, שהיא זו שביקשה מלכתחילה למנות בורר בטרם שינתה את עמדתה, וכיום היא מבקשת לחסום את דרכה של בבילון כך שזו לא תוכל לפנות לקבלת סעד, לא במסגרת בוררות וגם לא במסגרת תביעה לבית המשפט. גם מאזן הנוחות נוטה לטובתה של בבילון, שהרי היא משלמת דמי שכירות מלאים ומנגד סופגת התנכלויות מצידה של פארק הקרח.

דיון והכרעה

15. אקדים ואציין שנעשו על ידי מאמצים רבים להביא את הצדדים לכלל הסכמה להעביר את כלל הסכסוכים שביניהם להכרעה בפני בורר (הצדדים אף נקבו בשמם של בוררים אפשריים, כולם שופטים בדימוס), אלא שבסופו של דבר המאמצים לא צלחו בשל סירובה של פארק הקרח והעדפתה כי הסכסוכים כולם יתבררו בפני בית המשפט (לטענתה, נוכח האופי המאוד לוחמני של הסכסוך ואופיין של הנפשות הפועלות, כך עדיף). אגב כך הבהיר בא כוחה של פארק הקרח כי מרשתו לא תטען שבבילון מנועה מהגשת תביעה משפטית נגדה ולא תטען כי שומה על בבילון לברר את כל טענותיה נגד פארק הקרח אך ורק במסגרת הליך של בוררות. להבהרה זו נודעת חשיבות, שהרי לא יעלה על הדעת לחסום את דרכה של בבילון גם בקשר להליך של בוררות וגם בקשר להגשת תביעה בבית המשפט.

16. לאחר עיון בטיעוני הצדדים בכתב ובעל פה, באתי לכלל מסקנה כי יש ליתן צו מניעה זמני כמבוקש על ידי פארק הקרח.

17. המסגרת הנורמטיבית של סעדים זמניים מעוגנת כיום בפרק ט"ו לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "התקנות").

תקנה 94 לתקנות קובעת כי "מטרת הסעד הזמני היא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין".

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

תקנה 95(ב) לתקנות קובעת כי כאשר "הוגשה בקשה למתן סעד זמני במסגרת תביעה, רשאי בית המשפט לתת את הסעד המבוקש, אם שוכנע, על בסיס ראיות מספקות לכאורה בקיומה של עילת תביעה, בקיום התנאים למתן הסעד כאמור בפרק זה ובנחיצות הסעד הזמני לצורך הגשמת המטרה."

תקנה 95(ד) לתקנות מפרטת מהם השיקולים ששומה על בית המשפט לשקול בהקשר זה:

- (1) "הנזק שעלול להיגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני לעומת הנזק שעלול להיגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני, וכן נזק העלול להיגרם לאדם אחר או לעניין ציבורי;
- (2) אם אין סעד אחר שפגיעתו במשיב קלה יותר, המשיג את התכלית שלשמה נועד הסעד הזמני;
- (3) תום לבם של בעלי הדין, הן בקשר לגוף העניין והן בקשר להגשת התביעה ובקשת הסעד הזמני, והאם המבקש לא השתהה יתר על המידה בנסיבות העניין בהגשת כתב התביעה או בהגשת הבקשה לסעד הזמני."

18. הואיל ועסקינן בסעד זמני שנועד להבטיח את שמירת המצב הקיים, נדרש המבקש להצביע על קיומה של עילת תביעה אפשרית וסיכויי ההצלחה שלה ועל כך שמאזן הנוחות נוטה לטובתו.

19. לענין הוכחת קיומה של עילת תביעה, הכלל הוא שבשלב זה די בכך שהתביעה איננה בגדר תביעת סרק, והיא מעוררת שאלות ממשיות הראויות לדיון ולהכרעה (רע"א 7139/96 ליאניד טריגוב נ' "טפחות" בנק למשכנתאות לישראל בע"מ, פ"ד נא(3) 661, 666 (1997)). לפי גישה מחמירה יותר, יש להראות כי סיכויי התביעה להתקבל הם טובים (רע"א 4152/21 שמעון חלפון נ' קבוצת מזרחי ובניו השקעות בע"מ, בפסקה 11 (נבו 1.7.2021)).

20. לענין מאזן הנוחות, נדרש המבקש להראות שהנזק שעלול להיגרם לו אם לא יינתן הסעד הזמני, עולה על הנזק שייגרם לצד שכנגד אם יינתן סעד כזה (רע"א 1379/16 מראון נופי נ' סאמי נופי, בפסקה 5 (נבו 3.4.2016)). בין שני השיקולים, עילת התביעה מחד, ומאזן הנוחות מאידך, מתקיים יחס של "מקבילית כוחות". דהיינו, ככל שמתחזק השיקול האחד, ניתן להסתפק ברף נמוך יותר באשר לשיקול השני, תוך מתן עדיפות לשיקולי מאזן הנוחות, שלהם נתונה הבכורה (ע"א 8410/20 ציונה גלעדי (עקיבא) נ' פנינת גרינשטיין בע"מ, בפסקה 7 (נבו 10.1.2021)); רע"א 1896/12 מטרת מיזוג חברות בע"מ נ' אולטרה שייפ מדיקל, בפסקה 7 (נבו 5.4.2012); רע"א 7396/16 גרין נט מחזור וטיפול בפסולת בע"מ נ' עיריית ירושלים, בפסקה 19 (נבו 22.11.2016); רע"א 338/22 Amgen (Europe) GmbH נ' מעבדות רפא בע"מ, בפסקה 15 (נבו 30.3.2022)).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

21. ומן הכלל אל הפרט.

22. הלכה למעשה, מדובר במחלוקת פרשנית בדבר היחס בין שני סעיפים בחוזה השכירות, הלא הם סעיפים 29.2 ו-29.3. כפי שנראה כעת, לכאורה קיימת סתירה בין הוראות סעיפים אלה, ולכל הפחות, אי התאמה המקשה מאוד על האופן שבו יש לפרשם וליישם.

23. סעיף 29.2 לחוזה השכירות, שכותרתו "בירור מחלוקות בין הצדדים בתקופה שעד למועד פינוי המושכר בפני בורר בלבד" קובע:

"מבלי לגרוע מהאמור בסעיף 29.1 לעיל, מודגש בזאת, על אף האמור בכל מקום בחוזה זה ו/או בהוראות כל דין, כי השוכר לא יביא להכרעתו של בית משפט כל מחלוקת בקשר לחוזה זה ו/או הנובע ממנו, בתקופה שעד למועד פינוי המושכר בפועל ע"י השוכר ומסירתו למשכירה, אלא יביאה להכרעה אך ורק בפני הבורר, כאמור סעיף 29.1 לעיל.

סעיף זה הינו מעיקרי החוזה והפרתו תהווה הפרה יסודית של החוזה ע"י השוכר" (ההדגשה במקור).

24. ואילו סעיף 29.3 לחוזה השכירות, שכותרתו "מינוי בורר (בורר ראשון במחלוקת)", קובע:

"הצדדים מסכימים, כי כל מחלוקת אשר תתגלע, אם תתגלע, ביניהם בכל הקשור להסכם זה ו/או הנובע ממנו, תובא אך ורק להכרעתו של בורר דן יחיד, כדלקמן:

התגלעה מחלוקת בין הצדדים, בתקופה שעד למועד פינוי המושכר בפועל ע"י השוכר ומסירתו למשכירה, יהיה רשאי כל צד לחוזה לפנות למשנהו בדרישה למנות עורך דין בעל ותק של 15 שנים בתחום המקרקעין או בתחום המסחרי לבורר מוסכם במחלוקת וזאת תוך 90 ימים מהיום שבו התגלעה לראשונה המחלוקת הנ"ל בין הצדדים. לא נעשתה פנייה כאמור תוך 90 הימים הנ"ל – יחשב הדבר לויתור של הצדדים על זכותם למנות בורר מוסכם למחלוקת הנ"ל.

נעשתה פנייה כאמור תוך 90 הימים הנ"ל, אך הצדדים לא הגיעו להסכמה בדבר זהותו של הבורר, תוך 14 ימים מעת פנייתו הראשונה של אחד הצדדים למשנהו, יהיה רשאי כל צד לחוזה לפנות ליו"ר ועד מחוז תל אביב של לשכת עוה"ד בבקשה שימנה עו"ד בעל ותק כאמור לבורר במחלוקת. הפנייה ליו"ר מחוז תל אביב חייבת להיעשות תוך

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

21 ימים מתום 14 הימים הנ"ל ואם לא נעשתה פנייה כאמור תוך 21 ימים כאמור ייחשב הדבר לויתור של הצדדים על זכותם לברר את המחלוקת הנ"ל באמצעות בורר.

יו"ר ועד מחוז תל אביב של לשכת עוה"ד לא יהיה רשאי למנות בורר למחלוקת, שלא יהיה בעל ותק כאמור, אלא אם הסכימו הצדדים אחרת."

עינינו הרואות שסעיף 29.3 לחוזה השכירות קובע לוחות זמנים קשיחים, של 14 יום לשם הגעה להסכמה בדבר זהותו של הבורר ועוד 21 יום לאחר מכן, ככל שלא הושגה הסכמה, לשם פנייה ליו"ר ועד המחוז. אי העמידה במועדים אלה תיחשב לויתור על תניית הבוררות. לעומת זאת, לוחות זמנים כאלה כלל אינם קיימים בסעיף 29.2 לחוזה השכירות.

25. אם נבחן את פנייתה של בבילון ליו"ר ועד המחוז לצורך מינוי בורר באספקלריה של סעיף 29.3 לחוזה, יוצא שהיא החמיצה את המועד לפנייה שכזו, משום שהיא נעשתה רק בחלוף חודשים רבים מאז שפרץ הסכסוך, ולא בתוך לוח הזמנים המקוצר של 35 יום כקבוע בסעיף 29.3 לחוזה.

26. הקושי הוא בשאלה האם יש "להרכיב" על סעיף 29.2 לחוזה השכירות, את לוחות הזמנים הקבועים בסעיף 29.3 לחוזה. לכאורה, מתבקשת לכך תשובה שלילית, שכן לסעיף 29.2 על פי לשונו נודעת עדיפות על פני כל סעיף אחר בחוזה, משום שברישא שלו נאמר כי "על אף האמור בכל מקום בחוזה זה ו/או בהוראות כל דין...".

דא עקא, דומה כי לא מדובר בהוראה שנועדה להיטיב עם השוכרת, בבילון, אלא דווקא לצמצם את האפשרויות הניצבות בפניה כך שהיא לא תוכל להגיש תביעה בבית משפט. לא בכדי נכתב בשולי סעיף 29.2 לחוזה השכירות כי "סעיף זה הינו מעיקרי החוזה והפרתו תהווה הפרה יסודית של החוזה ע"י השוכר". כלומר, מדובר בסעיף שנועד מראש דווקא להגביל את זכויותיה של בבילון, ולא להיטיב עימה ולכן הפרתו בידי בבילון נתפסת כהפרה יסודית של החוזה.

27. קושי נוסף יסודו בשאלה מה ההגיון להגביל דווקא את זכותה של פארק הקרח, המשכירה, למינוי בורר, באמצעות הכפפתה ללוחות הזמנים הקשיחים הקבועים בסעיף 29.3 לחוזה, בעוד שדווקא בבילון, השוכרת, פטורה מעולם של לוחות הזמנים הקשיחים והיא יכולה בכל עת לדרוש מינוי בורר בלא שיוטלו עליה מגבלות כלשהן.

28. הצעתה הפרשנית של פארק הקרח היא שיש לקרוא את שני הסעיפים הללו באופן שבו הם מתיישבים אחד עם השני ולא סותרים זה את זה, קרי, שאמנם בבילון אינה רשאית להגיש

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

תביעה אלא במסגרת בוררות, אלא שאז היא כפופה ללוחות הזמנים הקבועים בסעיף 29.3 לחוזה. מנגד, הצעה זו מעוררת קושי שכן היא עלולה להותיר את בבילון קירחת מכאן ומכאן- לבית המשפט אסור לה לפנות, ואם תחמיץ את לוחות הזמנים הקבועים בסעיף 29.3 לחוזה, גם לבוררות היא לא תוכל לפנות. כדי להתגבר על קושי זה הצהיר בא כוחה של פארק הקרח כי מרשתו לא תטען שבבילון אנוסה להגיש תביעה בבוררות דווקא, ופתוחה בפניה האפשרות להגיש תביעה בבית המשפט. ואם כך הוא הדבר, נשאלת השאלה מה טעם היה מלכתחילה בסעיף 29.2 לחוזה, ומדוע לא ניתן היה להסתפק בהסדר הקבוע בסעיף 29.3 לחוזה.

29. הגם שהכף בענין זה נוטה במידה מסויימת לטובת עמדתה הפרשנית של בבילון, הנסמכת על לשונו הפשוטה של סעיף 29.2 לחוזה, אין לכחד כי הקשיים הפרשניים שהוצגו לעיל, מביאים לכלל מסקנה שלא ניתן לקבוע כבר כעת, באופן נחרץ, שאין כל ממש בטענותיה של פארק הקרח בדבר האופן שבו יש ליישב את אי ההתאמה בין הוראות חוזה השכירות.

30. לכך מתווסף השיקול הנוסף של מאזן הנוחות, שהוא המכריע את הכף במקרה דנן.

במה דברים אמורים- אם לא יינתן צו מניעה זמני, הליך הבוררות יתחיל להתנהל עוד בטרם יוכרע האם היה בכלל מקום למינוי בורר והאם הבורר אכן מונה כדין. כפועל יוצא מכך התובענה העיקרית שהגישה פארק הקרח תסוכל בעודה באיבה. יתר על כן, פארק הקרח לא תוכל לכלכל את צעדיה במסגרת הבוררות, משום שאם תכפור בסמכותו של הבורר ולא תשתף פעולה עם הליך הבוררות, הרי שמן הסתם ההליך עלול להתנהל בלעדיה והיא עלולה להיות מחוייבת בסופו של יום מבלי שתתגונן. אזיי היא תידרש להגיש בקשה לביטול פסק בורר ולזנוח את ההליך הנוכחי. לעומת זאת, אם פארק הקרח תשתף פעולה עם הליכי הבוררות חרף כפירתה בסמכותו של הבורר, היא עלולה להיחשב כמי שוויתרה על כפירתה זו. כך או אחרת, תהא זו תוצאה בלתי רצויה אם יתנהל הליך בוררות כסדרו שעה שמעל ההליך תלויה ועומדת החרב המתהפכת של ביטול הבוררות. כך למשל, אם בסופו של דבר ייקבע כי לא היה מקום למינוי הבורר, יוצא שבעלי הדין ניהלו הליך סרק במסגרת בוררות שאין לה תוחלת וקיום, והשחיתו את זמנם וכספם שלא לצורך.

מנגד, אם יינתן צו מניעה זמני ובסופו של דבר ייקבע במסגרת ההליך העיקרי כי הבורר מונה כדין, לכל היותר ייגרם עיכוב זמני בניהול הבוררות, עד אשר תידחה התובענה העיקרית של פארק הקרח. על עיכוב שכזה ניתן לפצות בכסף.

31. בהינתן הכלל לפיו מעמד הבכורה יינתן לשיקול של מאזן הנוחות (רע"א 8353/23 זלצמן משה שלום נ' יהושע קרלינסקי בפסקה 10 (נבו 29.1.2024); ע"א 6988/16 מייליק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ בפסקה 5 (נבו 31.10.2016)), די בכך שמאזן הנוחות נוטה לטובתה של פארק הקרח על מנת להטות את הכף לעבר מתן צו מניעה זמני.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

15 ביולי 2024
ט' בתמוז תשפ"ד

ת"א 4573-06-24 פארק הקרח אילת בע"מ
נ' בבילון פארק ישראל בע"מ ואח'

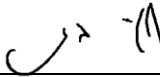
32. לכל אלה יש להוסיף כי לא קיים סעד זמני אחר שפגיעתו בבילון תהא קלה יותר, המשיג את התכלית שלשמה נועד צו המניעה הזמני. בנוסף, לא מצאתי שהבקשה לצו מניעה זמני נגועה בשיהוי, או שיש מקום לדחותה על הסף משיקולים של תום לב.

33. אשר על כן, צו המניעה הארעי שניתן ביום 3.6.2024 יהפוך לצו מניעה זמני, שיעמוד בתוקפו עד לאחר ההכרעה בתביעתה של פארק הקרח. צו המניעה הזמני מותנה בהפקדת ערובה כספית בסך של 70,000 ₪, במזומן או בערבות בנקאית, אותה יש להפקיד תוך 5 ימים, וזאת בנוסף לערובה שכבר הופקדה בעקבות מתן הצו הארעי.

34. בנסיבות הענין אין צו להוצאות.

35. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' בתמוז תשפ"ד (15 ביולי 2024), בהעדר הצדדים.

חגי ברנר, סגן הנשיא

